

Floris den 2 April 1878.

Egen min Mary!

For en few timer sedan fik jeg dit
brev af den 20 Mars, kl. 30. Ja, skal
du hafve min egen æppling at du
skrifver så ofte, det bedrøfs mig, by
har ar grevet trætigt. Smattengarna
ser jeg hafve varit litet sjuka, men
tycks åter vara friska. Du sjelf
är ju alltid frisk, min egen rötta
hustru, och har ej heller skal at
vara orolig, by har ar ej so farligt
sjuktigt, at man ej med iakttagande
de af någon försigtighet voi gå fri.
Det bedrøfemaste af allt ar at vi
annu ej hafve någon aning om när
vi slippe karifrån, derom talas ej
sint mera, men nu hoppas vi ändå
alla at i April vare hemma.

Käraste min Mary, jeg har aldeles
tappat bort räkningen på mine

bref, men nog har jag skrifvit många
hänfrån Florio, och flere hafva bönat
komma både fort och säkerly fram.
Eds bref skref jag med Ellen som
reste till Kjöpen, och ansåg för mera än
två veckor sedan med Altha, och i
dag eller morgon, borde du få ett
bref, som jag skref med Dr. Winter,
med hvilket följde 10 half imperialer.
Nu skrifer att du så gärna skulle kom-
ma och möta mig till Petersburg. Nu
kan tro min egen vär, att jag räknar
dagarne till jag åter får onefamma
dig, och så mycket för mig herer, ej
skulle vilja tänka efter en enda dag.
Jag hade därför ännu bedja dig
komma emot mig till P. burg, men
tyckte att det var oförståndigt, em-
dan vi troligen der blifva så upptagna
af våra kompanier, att många timmar
af dagen ej blifva lediga. Men det
lär väl ändå ej kunna afläpa annor-
lunda än att du kommer, då vi båda
öfsta det. Jag skulle därför telegra-

fera så snart jag kommer till Ryssland,
och du har alltid god tid att bereda
dig till resan, emedan vi älsningone behöfva
två veckor till P. burg.

Detta är litkwäl allt planer, som kanske
ej så snart realiseras, så det är bäst
att ännu ej tänka så mycket derpå.

I går telegraferade jag till dig ifrån
Crostbau i Napoli, och skulle kanske verka
afsända ett telegramm, så är du väl
begnare. Bed du Arnefeldt utse alla
behöfver jag gör honom, och tacka ho-
nom på förhand för hans älskvärdhet.

I dag sitter jag vid ordentligt bord
och skrifer, det kommer sig deraf,
att flere flyttat ut. Procopi (Pörske)
och Wahlberg hafva bopst sig i Tälh,
Wilkes bor i ett stilt rum, så att vi
endast äro fem kvar. Orsaken dertill
är till ledjan, Wilkes har nemligen
god början till tyfus, Procopi är ej lika
frisk, dessutom lida flere af häftig
diarrie, men som ihög att dessa un-
derrättelser endast äro ifrån ^{för} dig.

Alla gardes fruarna deya gj' till militär
fruar, de skulle fö' dandimpen, endast
de hörde att deras män hade varit i ma-
gen. Särdeles sjäbligt är det gj' vid
bataljonen, af 150 man, ungf. 40 sjuka,
endast, hos mig hafva trene dot, Tuo-
minen och en rekryt. Wählberg är mycke
öm om de sjuka, och försöker att häla
dem hemme, ty fö' lasarettet bredvid
afs är det en elände, endast två
läkare och två fältskärer fö' några
hundra sjuka. Jag har varit särdeles
frisk, sedan jag blef af med mis-
mask, men var så sjuk och eländig,
att jag en hel vecka fick ligga i säng.

Som du set af mitt telegram,
har jag varit trene dagar i Con-
stantinapel, och var särdeles nöjd
med min resa, för hvilken jag skall
försöka redagöra så godt jag kan.

Om lördagen red jag med Andelis
och Pippi, alla i Civila kläder, men
i fetter, till Stefano. Der stego vi
fö' en anhöll, och fö' har det af

i det herrligaste väder till Stamboul.
Auzbaten reste hela tiden långsamt kas-
ten, och lade till vid flere bryggor, så
att vi till slut voro packade som sillar,
med Turkiske soldater. Kl. 9 på
morgonen lade vi till vid bron utaf
gylene hornet, ätte per järnväg ge-
nom en tunnel, och komnade på
hotel Constantinopel vid grande rue
de Pera. På part vi fäto en dragoman,
begäfos vi oss till stora Bazaru i
Stamboul, för att göra uppköp af
våra fruar. Men för verkligu skäl
för sig att vara den största bazar, by
der kunde man låta tappas bort.

Der promenerade vi hela förmiddagen,
och kommo underfund med åthandels-
männe ansåg ryska officerarne för
millionärer. Der var en pretande värd
än i Apraxin doot, hälften slogs
af genesh, och jedu ännu en bit.
Noja synnerlig vakra fämer fanns
det just ej, utom braderade frukt-
mers plagg, med Turkiske.

Meripren gjorde vi en tur med kajak på
Bosporus, och njöts af den herrliga ut-
sikten, men jag hade varit nöjd, om det
funnits mindre med båtar. Det var
en ickeheligt ropande och väjande, ång-
båtar och båtar, förmågen hvarade
hvarann, och det behöfdes roddarens
flora vana, för att ej stöta ihop, i-
synnerhet som de otaliga turkiske
marin sluparne ej generade sig det
ringaste. Kl. 6 åto vi en god middag, sex
rätter med vin och kaffe för 6 fr., och
det för första gången under sju månader,
för en ren och prydligt värdshus.
Jag förmågen njöt både af maten
och det rena duktygget. Sedan vi
hvilat en stund på hotellet, begåfos
vi oss till Theatre Ottomane, där
vi sågo la fille de Mr. Angot, och
det till för turkiska språket. De
spelade illa, sjöngo likaså, utom
Auge Pitou, en fruntimmer, och loka-
len var högst miserabel. Under
melanakterne gingo vi upp i öfre

väningen, där det spelades roulette, hvil-
ket nästan tyktes vara kufverdjuren.
Bordet var omgifvet af reyske officie-
rare, som med god smak förlorade sina
guldspeaninge. Under sista akten be-
gåfos vi oss till en kaffe chautant
midt öfver gatan, och där var bra
mycket roligare. Lokalen var snygg,
med en loggia, höre å. Arkadia, hela
salongen fullsat med små bord, och
ingen entree betalades. Särdeles vackra
unga damer, fransyskor, engelskor, tyskor
och uppträdde och sjöngo både operor
och kupletter, mest de senare med
sky åtföljande kaurban, under iakttag-
de bravo och darapo. Publikun be-
stod mest af reyske, turkiske och
engelska officierne, en egen blandning
nog. Engelmännene voro mest lifvade,
i synnerhet när en engelska sjöng, då
de åko med fullt röst, fölls in i
refranjer. Butsetter bjöds ut hela
tiden, och det regnade förmågen af
den, ehuru de presenterades de värda

sångerskorna mera oförsigtligt, med en
fart så de lätt kunnat blifva ömkligt
slogne. En trappa upp fanns natur-
ligtvis äfven en roulette, der alla
lediga sångerskor gjorde les honneurs,
och hela tillställningen var för att
locka folket dit upp. Kl. 2 på mor-
gonen slutades föreställningen med
tablåer, 9 fruntimmer för konst-
spåren, som sålta frångår sig om-
kring. Damerna voro vackra, ej be-
svärade af några blåder, och själva
tablåerna väl arrangerade. En stund
derefter låg jag i en ordentlig säng
med lakar, det var en bra stor njut-
ning, ja nästan den största af alla
jag hade i Constantinopel.

Följande morgon kl. 8 voro vi uppe,
spatserade åter ut till bazaren,
intogs en god frukost, och reste
af till Skutari, i mindre Asien.
Stora ångbåtar underhålla förbin-
delsen, och äro ständigt fullpackade
med musoniskor, fruntimmer af

en vagg stilleda från herrarne. Själva
skutari var smutsig och uppfylld af
plykttingar, vi togo en vagn och reste
upps till ett berg Bourgourlu, ungef.
5' verst inåt landet, derifrån vi hade
en godvillig utsigt öfver Bosporus,
Constantinopel, Marmora hafvet, ja
en skymma af Svarta hafvet sydes.
En värdig imam bjöd oss stolar och en
glas vatten, och lycktes ej vara det rin-
gaste ledet på ryssarne. På berget plucka
de jag medföljande blommor, som du
kan gifva åt Majsa, istället för blom-
morna hon skickade mig. Sedan vi blivit
ut, reste vi åt Marmora hafvet till,
följde längsmed ~~med~~ stranden till Bos-
porus och åter per ångbåt till Pera, där
vi togo kajak och rodde längsmed Bos-
porus förbi Dolma Bagtché, som verkli-
gen förtjänar att ses. Vid en af strand-
portarna låg en liten ångslup med
rysske matraser, som förl storfur-
sta på visit till Sultan. Jag skulle
helt hela dagen liggat i en båt på

Bosforu, luften var så frisk, ehuru det var nästan spegel lugn, men regnen sade till att det var middag. Efter middagen uppfylde vi ett läfte vi i Bosforu på stranden gifvit några vänner, att dricka en kuling på "Gyllene hornet".

Adelin preparerade kulingen på hotellet och den dröts med på hornet utaför Maria ministerium. När jag proponerade skålen och tog till mig en kulant, kurrades det plötsligt på alla kringliggande turkiska krigsparty, jag tyckte våra vänner voro nästan för uppmärksamma, men upplystes om, att vid solnedgången det alltid ropas "Leve Sultan", det sade annars rätt väl den gången.

Merifrån begåfos vi oss åter på theatern och sågs "la belle Helène", äfven den på turkiska språket, men spelad med ett lif, som gjorde artisterna största heder. Sebastian Eller sat bredvid mig, civill klädd, såg ut som en rysk officers bejant, och beklagade sig med en jimmerlig ton

äfven att vi skulle få en nyd krig, jag kunde endast trosta honom med att det traligtvis skulle rädda längre än det första. Efter theatern åter till Concordia och bl. 3 i den stora salen, som allt ännu bjöt på nyhetens behag. Följande dag, reste vi bl. 10 ut till en svensk banan båt, med hvars officerare vi blifvit bekanta, de skulle bl. 11 lyfta ankar för att fara hem till Sverige. Derefter besögo vi några moskeer och andra märkvärdigheter såväl i Pera som Stamboul, men mitt bref börjar redan bli för långt, så jag benär beskrifningen derom tillvidare. Bl. 6 reste vi per jernväg ut till Floris och voro rätt nöjda att åter vara hemma. Här häka äro på att bli på dåligt humör, men det kan ej gerna vara annorlunda. Du må ej tro att här är hvareken skönt, eller treftigt. Trakten omkring är fullkomligt kal, endast i närheten af Floris finnas träd, men äfven de utan blad, gröna

grasmattor finnas ej, ja man skulle ej tro
att det ar April. Hapvet ar det enda
som ar vackert, jag ligger i poen ofta och
massar mig i sanden, och har plakat
en hel paise med fruktos och stenar att
massa och sticka.

Men nu far jag verbligen lof att futa.
Motte jag snart fa komma till min egen
alpkade Mary, som kan vara ofovertygad
om att jag ar idel langtan. Helsta far
och mor, Anna och Klara, som ej skrifver,
och byss alla de sma manga gangar.
Skrif du per Odessa, sau Stefans, men
ej poote restante, nog kinner jag val
annu fa svar pa detta bref.

Adieu min egen alpkling, hall matet
uppe annu en tid, so far jag se dig
frisk och blomstrand, som det ar
Har Riisto's rosen. Otaliga byssar
i forskott, pa de mang tusende de
far nar vi troffas i P.berg. -

Au revoir

Min Eugenie